

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113208921
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113208921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: V. Z., N.. XX.XX.XXXX, A. Q. XXX/XX, XXX XX T. N. T., štátny občan SR, o zaplatenie 495,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 301,77 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 301,77 eur od 09.09.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 193,33 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,50 % ročne zo sumy 193,33 eur od 09.09.2011 do zaplatenia a

- vo výške 0,50 % ročne zo sumy 301,77 eur od 09.09.2011 do zaplatenia,

zamieta.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 8,86 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 18.03.2013 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 495,10 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 495,10 eur od 09.09.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku.

Navrhovateľ svoj návrh skutkovo vymedzil tak, že s odporcom uzavrel zmluvu o pripojení č. A3700982. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom a k tejto priradil účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty v celkovej výške 300,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Okresného súdu Prešov spis. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. §53a Občianskeho zákonníka je tak ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom domáha sa nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 6600i slide black, a to vo výške 191,-

eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t. z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by mu prípadne mohla vzniknúť tým, že si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná z jeho strany s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti uvedeného rozsudku ustanovenia zmluvy (dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a súdnym rozhodnutím. Odporca si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas doby viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovanvej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dojednávané paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca mu spôsobil je nasledovný akciová cena 29,- eur, predajná cena 220,- eur a uplatnená škoda 191,- eur. Odporca včas a riadne nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 300,35 eur v období 2010/07 - 2010/10. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 25.08.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 12,- eur odpísaná, a preto si ju navrhovateľ neuplatňuje. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si úrok z omeškania uplatnil s odkazom na Všeobecné zmluvné podmienky počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. odo dňa 09.09.2011. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal, aby mu súd priznal za neuhradené služby sumu vo výške 304,10 eur a sumu 191,- eur, ktorú si v konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá mu podľa jeho názoru vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponecháva na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody po využití práva výšku škody znížiť, mu súd prizná.

Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd určil termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 07.06.2013.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe zmluvy o pripojení č. A3700982 uzavretej v súlade s ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách dňa 15.04.2008 navrhovateľ zapožičal odporcovi 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo XXXX XXX XXX a zaviazal sa aktivovať odporcovi účastnícky program "Paušál 199 Sk" a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach spoločnosti Orange Slovensko, a. s. na poskytovanie verejnej telefónnej služby (ďalej len „VP“) špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa odporca zaviazal dodržiavať VP ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby navrhovateľa

a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, VP, najmä platiť cenu za pripojenie a poskytovanie služieb.

V zmysle medzi účastníkmi uzavretého dodatku k tejto zmluve zo dňa 21.12.2009 sa navrhovateľ zaviazal aktivovať odporcovi účastnícky program „Volania všetkým 100 + deň -nonstop zdarma“ a súčasne predať mobilný telefón zn. Nokia 6600i slide black za zľavnenú kúpnu cenu 29,- eur. (čl. 1 dodatku) Týmto došlo medzi účastníkmi konania aj zároveň k uzavretiu kúpnej zmluvy podľa ust. § 588 Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol predaj uvedeného mobilného telefónu za cenu 29,- eur.

Ust. čl. 2 predmetného dodatku k zmluve upravovalo práva povinnosti navrhovateľa a odporcu. Odporca sa medzi inými povinnosťami v bode 2.3 zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku a) zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu podľa zmluvy ako účastník služieb mu poskytovaných navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a po celú dobu bez prerušenia využívať tieto služby, a to v súlade so svojimi záväzkami podľa zmluvy a zároveň neuskutočniť žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu), pričom za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje odstúpenie od zmluvy z dôvodov stanovených zákonom č. 610/2003 Z. z., b) nepožiadat' o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (pokiaľ mu takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy, pričom v takomto prípade je povinný bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú alebo deaktivovanú SIM kartu), c) nedopustiť sa takého konania, alebo nedať svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, d) mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu), že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku.

V ust. čl. 2 bod 2.5 dodatku si účastníci ďalej dohodli, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 čl. 2. dodatku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti)) je účastník (odporca) povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 300,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne navrhovateľovi samotným porušením povinnosti odporcu, a to v okamihu porušenia povinnosti odporcom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany navrhovateľa (napr. odstúpením od zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku). Účastník (odporca) je povinný zaplatiť navrhovateľovi bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostáva do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta mala byť splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy navrhovateľa odporcovi.

Podľa ust. čl. 2 bod 2.6 dodatku účastník (odporca) súhlasí s tým, že ak počas doby viazanosti dodatku dôjde na základe jeho žiadosti alebo z dôvodov jeho zavinenia k dočasnej deaktivácii jemu pridelenej SIM karty a v dôsledku toho k obmedzeniu alebo k prerušeniu poskytovania služieb podľa zmluvy o pripojení, že doba po ktorú nebude z týchto dôvodov používať tieto služby sa mu nezapočítava do doby viazanosti. Táto skutočnosť nezbavuje účastníka jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi za túto dobu cenu služieb, pokiaľ mu táto povinnosť v zmysle zmluvy vznikne.

Podľa ust. čl. 3 bod 3.7 dodatku účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za v dodatku uvedenú cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Z navrhovateľom tvrdených skutočností v podanom návrhu na začatie konania mal súd za preukázané, že predajná (štandardná) cena mobilného telefónu zn. Nokia 6600i slide black v čase uzavretia dodatku k zmluve bola vo výške 220,- eur s DPH.

Platobné podmienky, čas a spôsob úhrady ceny za poskytované služby upravoval čl. 11 VP. Podľa bodu 11.8 tohto článku navrhovateľ po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vystaví faktúru - daňový doklad, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia. Lehota splatnosti faktúry je 14 dní odo dňa jej vystavenia. V zmysle bodu 11.14 tohto článku má navrhovateľ nárok na úrok z omeškania vo výške stanovenej zákonom z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby až do jej zaplatenia.

Podľa ust. čl. 4 bodu 4.1 VP zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo navrhovateľa.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. b) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na úhradu ceny poskytnutej služby, administratívnych, či iných poplatkov podľa Cenníka v lehote splatnosti podľa čl. 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 5 bodu 5.1 písm. c) podpísm. cb) VP má navrhovateľ okrem iných oprávnení v týchto Všeobecných podmienkach, resp. v zákone č. 610/2003 Z. z. právo na dočasné prerušenie alebo obmedzenie poskytovania služby účastníkovi z dôvodu neuhradenia splatnej ceny za poskytnuté služby podľa bodu 1 písm. b) tohto článku najneskôr v lehote 1 deň po dátume splatnosti ceny za poskytnuté služby (prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služby môže navrhovateľ až do zaplatenia ceny alebo do zániku zmluvy).

Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že navrhovateľ v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtoval odporcovi faktúrami č. 8538768809 zo dňa 23.07.2010 splatnou dňa 06.08.2010 na sumu 105,96 eur, č. 8539280472 zo dňa 23.08.2010 splatnou dňa 10.09.2010 na sumu 121,32 eur, č. 8539794456 zo dňa 23.09.2010 splatnou dňa 07.10.2010 na sumu 64,66 eur a č. 8540311119 zo dňa 23.10.2010 splatnou dňa 06.11.2010 na sumu 9,83 eur, cenu služieb celkovo vo výške 301,77 eur podľa uvedenej zmluvy o pripojení č. A3700982 a jej dodatku a v zmysle cenníka navrhovateľa.

Navrhovateľ ďalej faktúrou č. 1008025878 zo dňa 23.09.2010 splatnou dňa 07.10.2010 v sume 1,33 eur vyúčtoval odporcovi cenu za upomienku a v sume 1,- euro poplatok za poistenie faktúr.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 25.08.2011 na zaplatenie faktúr za obdobie 07/2010 v sume 106,96 eur, 08/2010 v sume 122,32 eur, 09/2010 v sume 66,99 eur, 10/2010 v sume 10,83 eur a 11/2010 až 07/2011 v sume 1,- euro za každý mesiac, celkovo v sume 316,10 eur. Ďalej navrhovateľ odporcu upozornil, že je povinný z dôvodu porušenia zmluvných povinností podľa dodatku k zmluve zaplatiť zmluvnú pokutu v celkovej výške 300,-eur. Tieto pohľadávky navrhovateľ žiadal uhradiť najneskôr do 08.09.2011. Súd mal z doručeny poštovej zásielky navrhovateľa preukázané doručenie predmetnej výzvy manželke odporcu dňa 31.08.2011.

Podľa nesporného tvrdenia navrhovateľa odporca na daný uplatnený dlh návrhom vo výške 495,10 eur nevykonal do dňa rozhodnutia súdu žiadnu úhradu.

Súd mal tak za preukázané, že navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb v súlade s vyššie uvedenými zmluvami, VP a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 301,77 eur, a preto mu priznal voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 301,77 eur, keďže odporca do dňa rozhodnutia súdu tento svoj záväzok nesplnil.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu uviedol, že zo sumy 316,10 eur (uvedenej v pokuse o pokonávku) došlo v rozsahu sumy 12,- eur k odpísaniu pohľadávky, pričom si tak v konaní uplatňoval ohľadom tejto sumy iba nárok na zaplatenie sumy 304,10 eur, súd vychádzal z toho, že navrhovateľ si uplatňoval v konaní nárok na zaplatenie fakturovaných súm faktúrami pripojenými k návrhu (ako boli vyššie uvedené), celkovo tak nárok na zaplatenie sumy 304,10 eur.

Pokiaľ si tak navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1,- euro titulom zaplatenia poplatku za poistenie faktúry, vyúčtovaného odporcovi faktúrou č. 1008025878 zo dňa 23.09.2010 splatnou dňa 07.10.2010, súd konštatuje, že navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že medzi ním a odporcom došlo k uzavretiu dohody, na základe ktorej sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi mesačne sumu 1,- euro za poistenie faktúry. Navrhovateľ v návrhu ani len takúto skutkovú okolnosť netvrdil. Navrhovateľ tak v konaní nepreukázal existenciu žiadneho záväzku odporcu, z ktorého by odporcovi vyplynula povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu 1,- euro mesačne titulom poistenia faktúr, a preto súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 1,- euro s príslušenstvom, a to úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1,- euro od 09.09.2011 do zaplatenia, zamietol.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatku za upomienku oneskorenej platby v sume 1,33 eur, súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže jednoznačne zo znenia ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas (tomu zodpovedá aj samotné znenie ustanovenia: „sankčný poplatok za doručenie upomienky má charakter zmluvnej pokuty, na čom sa strany dohodli, pričom jej výška je stanovená spoločnosťou Orange Slovensko“) a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov, čomu nasvedčuje znenie ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP: „...sankčných poplatkov spojených s dorúčením upomienky“).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako aj o jej výške, či spôsobe určenia. V zmluve a VP sa konkrétne o sankčnom poplatku za upomienku, resp. zmluvnej pokute za omeškanie s úhradou faktúry pokiaľ bude zaslaná upomienka, sa o tejto sankcii konkrétne hovorí len v ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP. Z tohto ustanovenia VP sa však ani v spojení s prípadným uvedením výšky tejto zmluvnej pokuty v Cenníku navrhovateľa, nedá hovoriť o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému písomnému dojednaniu o zmluvnej pokute. Výška zmluvnej pokuty mala byť podľa VP stanovená navrhovateľom (možno sa len domnievať, že v Cenníku, ktorý by mal byť súčasťou zmluvy o pripojení, avšak konkrétne sa to v ust. čl. 11 bodu 11.13 písm. a) VP neudáva). Nemožno však v takomto prípade hovoriť o písomnej dohode zmluvných strán o výške zmluvnej pokuty alebo spôsobe jej určenia, ak táto výška je závislá na vôli len jednej zmluvnej strany. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval predmetné dojednanie o zmluvnej pokute za neplatné pre nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je, ako už bolo vyššie uvedené, totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so VP, ako aj Cenníkom navrhovateľa, a to jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo VP hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením VP. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ak by aj súd pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím sa však nestotožnil, je tak v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi účastníkmi ide nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobilú však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva navrhovateľa primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jeho peňažných záväzkov dospel k

záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jeho peňažných záväzkov (popri zákonom práve navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou / paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprimeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná prostredníctvom elektronických prostriedkov navrhovateľa bez reálneho podielu ľudského faktora (uvedená možnosť je aj priamo zakotvená v ust. čl. 16 bodu 16.2 písm. d) VP) a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že upomienka navrhovateľa z hľadiska jej vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv (napr. práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle čl. 4 bodu 4.4 VP), nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa navrhovateľ snaží zdôvodňovať svoj neprimeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady.

Pokiaľ sa jedná o návrh v tejto časti, t. j. o zaplatenie sumy 1,33 eur aj spolu s jej príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1,33 eur od 09.09.2011 do zaplatenia zamietol.

Navrhovateľ si tak v ďalšom v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 191,- eur, ktorý skutkovo vymedzoval ako nárok na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku porušenia povinností odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, pričom výška škody mala zodpovedať výške poskytnutej zľavy z predajnej ceny mobilného telefónu, t. j. sume 191,- eur.

Súd na tomto mieste považuje za potrebné vyjadriť sa bližšie k predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Týmto sú protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie.

Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená povinnému subjektu. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať.

Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk. Skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí

Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmto príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája.

Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá

nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie.

Poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť (exculpovať) musí preukázať, že škodu nezavinil.

Navrhovateľ uvádzal, že protiprávne konanie odporcu je v tom, že tento porušil svoje povinnosti a riadne neplatil za poskytované služby, a tak nedodrжал lehotu viazanosti 24 mesiacov podľa dodatku k zmluve o pripojení. Následkom tohto, a teda v príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilného telefónu, a to akciovej cene za ktorú bol tento predaný odporcovi a predajnej skutočnej cene.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky, a nie je tak daná ani zodpovednosť odporcu za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno bolo preukázané, že odporca porušil svoju povinnosť uhrádzať cenu na základe zmluvy poskytnutých služieb riadne a včas. Ďalej však navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu viazanosti 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v ust. čl. 4 VP, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa ust. § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka sa písomne uzavretá dohoda môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že k platnému ukončeniu zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy).

Pokiaľ sa týka vzniku škody ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako navrhovateľom deklarovanú trhovú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného, ale nie celkom preukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku odporcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je zároveň spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. V ďalšom súd poukazuje na to, že škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného - navrhovateľa, mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporcovi podľa dodatku zľavnený mobilný telefón. Až následne odporca nedodrжал svoju povinnosť a riadne neplatil za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetku vo sfére navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilný telefón a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporcu riadne platiť za služby v roku 2010, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Teda z časového hľadiska navrhovateľ zamieňa príčinu s následkom, inak povedané najskôr malo dôjsť k následku (vzniku škody) a potom k príčine (protiprávnemu konaniu).

Právo na náhradu škody nevyplýva ani z citovaného ust. čl. 3 bod 3.7. dodatku, ako uvádzal navrhovateľ, aj keď sa v tomto článku hovorí o škode.

Súd tak v dôsledku nepreukázania predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu za navrhovateľom tvrdenú škodu, návrh v časti o zaplatenie sumy 191,- eur spolu s jej uplatneným prislúšenstvom úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 191,- eur od 09.09.2011 do zaplatenia zamietol.

Na tomto mieste súdu nedá neuviesť, že spôsob, akým si navrhovateľ uplatnil uvedený žalovaný nárok sa súdu javí ako účelový v snahe obísť zákaz ďalšieho používania zmluvných podmienok, ktoré boli súdmi judikované ako neprijateľné (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka); napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 zo dňa 13.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.06.2011, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/112/2010-35 zo dňa 16.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/136/2010 zo dňa 09.05.2011, rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 38C/117/2010-61 zo dňa 18.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co/91/2011 zo dňa 24.04.2012 (tento aj samotný navrhovateľ udáva v návrhu), rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 7C/119/2011 zo dňa 31.10.2011, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/184/2011-82 zo dňa 26.10.2011, rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/20/2012-56 zo dňa 29.05.2012, rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 6C/200/2012-62 zo dňa 20.11.2012. Aj sám navrhovateľ to deklaruje hneď v úvode svojho návrhu. Aj keď navrhovateľ skutkovo vymedzuje žalovaný nárok ako nárok na náhradu škody, v zásade sa domáha akoby zmluvnej pokuty v zníženej výške, ktorá zodpovedá zľave z cennikovej ceny mobilného telefónu.

Navrhovateľovi vzniklo v súlade s ust. čl. 11 bod 11.14 VP právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 v znení účinnom do 31.01.2013 a ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením sumy za poskytnuté služby, t. j. sumy 301,77 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení a jej dodatku. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr, t. j. v čase od 07.08.2010 do 07.11.2010 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.). Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne: zo sumy 105,96 eur od 07.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 121,32 eur od 11.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 64,66 eur od 08.10.2010 do zaplatenia a zo sumy 9,83 eur od 07.11.2010 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania až od 09.09.2011, súd mu viazaný rozsahom návrhu s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. priznal nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 301,77 eur až od 09.09.2011 do zaplatenia, a to len v zákonnej výške 9 % ročne, pričom návrh v ostatnom rozsahu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,5 % ročne zo sumy 301,77 eur od 09.09.2011 do zaplatenia zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že čistý úspech navrhovateľa v konaní bol v rozsahu 21,90 % [úspech navrhovateľa 60,95 % (301,77 eur/ 495,10 eur = 0,6095) : úspech odporcu 39,05 % (193,33 eur/ 495,10 eur = 0,3905); teda čistý úspech navrhovateľa = 60,95 % - 39,05 %]. Navrhovateľovi tak vzhľadom na uvedené vzniklo právo požadovať od odporcu náhradu trov konania v pomernej časti 39,38 % z celkovej sumy vynaložených a uplatnených trov konania. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu v sume 29,50 eur, súd mu tak priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 8,86 eur (30,05 % x 29,50 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.